

Posudek

diplomové práce **Markéty Bulantové** na téma

„Právní aspekty osvojení“

Diplomantka předložila práci v rozsahu 103 výkladových stran včetně úvodu a závěru. K systematice práce nemám žádné podstatné připomínky, autorka postupuje od výkladu obecných pojmů ke kapitolám pojednávajícím o kompletní problematice hmotněprávní. Tyto kapitoly 1 – 8 jsou uvedeny na 63 stranách, čímž by v podstatě, pokud jde o rozsah, mohl být diplomový úkol splněn. Autorka však pokračuje jednak výkladem problematiky procesní úpravy osvojení, dále připojila stručnou kapitolu týkající se právní úpravy osvojení navrhované v novém kodexu občanského práva a konečně připojila ještě výklad o německé právní úpravě osvojení, který byť stručný postihuje velmi přehledně všechny důležité stránky této německé úpravy. Hodnotím tuto kapitolu č. 11 pozitivně, pouze autorce vytýkám, že mohla blíže osvětlit své důvody, proč se touto problematikou v práci zabývá, event. v čem spatřuje obdobný postup úpravy základních otázek. Autorka vychází z velmi bohaté literatury, jejíž seznam připojila k práci. Jde o práce monografické, časopisecké, ale též zdroje internetové. Taktéž uvádí přehled judikatury, kterou používala k práci, především jde o rozhodnutí Ústavního soudu, Nejvyššího soudu, event. jak je tomu v jednom případě rozsudek Evropského soudu pro lidská práva. Na jednotlivé prameny, o které se opírá, odkazuje v poznámkách a citacích uvedených na jednotlivých stránkách práce (celkem 212 citací). K literatuře mám jedinou připomínku a to, že je vhodné pokud jde o internetové zdroje uvádět nejen uvádět pouze internetový odkaz, ale ke každému stručný obsah daného odkazu.

Pokud jde o obsah jednotlivých kapitol, hodnotím podaný výklad pozitivně, autorka postupuje logicky, srozumitelně, přehledně. V podaném výkladu jsem nenalezla žádné podstatné nedostatky nebo zjednodušující přístup. Překvapila mě kapitola o zprostředkování osvojení, jíž autorka věnovala obzvlášť důkladný přístup. Většinou se v diplomových pracích na toto téma s tak detailním a podrobným přístupem nesetkávám. Připomněla bych autorce jenom jedno ustanovení ze zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a to kogentní ustanovení § 19a odst. 2. Autorka se sice o tomto ustanovení zmiňuje, svým způsobem však jde o ustanovení velmi významné, které bylo teprve po určité době účinnosti uvedeného zákona po jistých neblahých zkušenostech s některými organizacemi, do tohoto zákona vtěleno. Oproti úpravě německé, kde zprostředkování osvojení je věnován speciální zákon, nesankcionuje česká úprava porušení uložené povinnosti v trestním právu. Moje další připomínka směřuje k problematice odvolání souhlasu rodiče k osvojení. Autorka k souhlasu osvojení píše především v případě osvojení konkrétním osvojitelem. Stejně tak se zmiňuje o odvolání souhlasu blanketního. Bylo by dobré při obhajobě doplnit výklad o problematiku odvolání souhlasu k osvojení resp. jeho nevyžadování pro kvalifikovaný nezájem. Z hlediska § 68a a násl. kdy bylo dítě umístěno rozhodnutím soudu podle § 69 odst. 2 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších

předpisů, v tomto případě může být dítě umístěno do předadopční péče rozhodnutím správního orgánu a z hlediska poslední věty § 68a vlastně rodiče svůj souhlas už nemohou odvolat. Jde o v tomto případě o porušení ústavního práva (Listina základních práv a svobod), podle něhož nemůže být dítě umístěno mimo péči rodičů bez jejich souhlasu?

K předložené práci nemám žádné další připomínky, hodnotím ji jako plně vyhovující po všech stránkách v některých kapitolách i překračující běžný rámec zpracování diplomového úkolu. Zejména oceňuji pečlivou práci s literaturou a zejména pak i s judikaturou. Tuto práci, která plně vyhovuje požadavkům kladeným na práci diplomovou, proto doporučuji k ústní obhajobě.

Předběžné hodnocení: výborně

V Praze dne 12.1. 2011

Doc. JUDr. Senta Radvanová, CSc.
oponent diplomové práce